

NOVI ŽUPAN SPLITSKO-DALMATINSKI **BLAŽENKO BOBAN** POVJERIO SE NAŠOJ REPORTERKI

MOJ JE PRVI CILJ probiti tunel kroz Kozjak

JUTARNJA KAVA UZ JADRO

To je veoma važno, uz ova ostala tri vertikalna pravca, a to su brza cesta Dugopolje – Sinj, brza cesta Zagvozd – Imotski i tunel Ravča. Zato ćemo hitno nastaviti rad na pripremi dokumentacije

PIŠE MIA SESARTIĆ
SNIMIO VLADIMIR
DUGANDŽIĆ/HANZA MEDIA

Nakon noćne vožnje iz Zagreba, gdje je čak do večeri u petak potrajala sjednica Hrvatskog sabora kojoj je prisustvovao, prvi susret nakon ranijutarnje kave novi je splitsko-dalmatinski župan Blaženko Boban izdvojio upravo za reportere Slobodne Dalmacije. Zadovoljan, naravno, i sa širokim osmijehom na licu zbog toga kako je sjednica na kraju završila, jer je premijer Andrej Plenković dokazao kako ima saborsku većinu.

– Zahvaljujući vodstvu naše stranke, Hrvatske demokratske zajednice, i premijeru Plenkoviću, te dijelu kolega HNS-a, osigurali smo stabilnu Vladu i izabrali nove ministre – veli nam Blaženko Boban u uvodu razgovora.

Je li ostalo što zanimljivo za javnost, nešto što nismo mogli vidjeti preko malih ekrana i drugih medija?

– Mnogo toga ima što javnost nije vidjela u direktnim prijenosima sjednice, posebno ono što se događalo po saborskim hodnicima. Ovoj rekonstrukciji Vlade najviše su se zapravo radovali oni koji su na javnoj sceni najviše napadali bilo na-

«
Tražit ćemo hitno od resornog ministarstva da utvrdi postojeće stanje s Lečevićom kako bismo mogli krenuti u realizaciju centra za otpad u toj općini

«
Pratit ćemo cijenu tunela 'Svetog Ilje' u Zagvozdu i, ako je rentabilna, snizit ćemo je za domicilno stanovništvo

šeg koalicijskog partnera HNS bilo HDZ. Najviše su se po hodnicima veselili upravo oni, jer im je to garancija da će sljedeće razdoblje ostati u saborskoj fotelji. Mnogi od njih zasigurno ne bi više sjedili u Saboru da je došlo do novih izbora, što zbog unutarstranačkih problema sa svojim rukovodstvima, a što iskazanom voljom birača na proteklim lokalnim izborima, ne dajući povjerenje takvim opcijama. To je vrlo zanimljiva stvar.

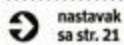
Na hodniku ti kažu: "Bogu hvala što se to dogodilo", a pred kamerama kuka i motika po jednim i drugima, po Plenkoviću i HDZ-u. Nadam se da je javnost prepoznala upravo te ljude.

Dvije godine sam saborski zastupnik, ali nikada nisam vidio da je tako nešto bilo toliko izraženo. Mnogo je žuci prolijevano u tim raspravama i dano nekontroliranih izjava, a kada jednom javno tako nešto izgovoriš u sabornici, onda na hodnicima na neki način gubite prijatelje ili poznanike, koliko ste već s nekim ostvarili kakav odnos.

Došli ste u petak kasno kući, tri dana ste bili u Zagrebu po sastancima i sjednicama, no u ponedjeljak treba biti "svjež", sjedate u fotelju župana, preuzimate novi posao. Koji su prvi potezi?

– Ja se nadam da će to biti po-

nastavak
na str. 22

nastavak
sa str. 21

nedjeljak, jer ima, naime, jedna žalba koju je uložio jedan gospodin iz Sinja, tako da to odgađa proceduru na 48 sati. Žalba je, prema mojoj informaciji, neutemeljena, ali procedura mora proći, tako da ćemo vidjeti hoće li to biti ponedjeljak ili utorak. Moram prije svega s dosadašnjim županom Zlatkom Ževrnjom obaviti primopredaju. Vjerojatno će to biti neki prvi akti koje ću morati potpisati i neke aktivnosti koje se rade po županijskim odjelima. Nakon toga planiram sazvati kolegij pročelnika i, iako ih ja sve zapravo poznajem već otprije, iznijeti ću im svoje stavove i svoje viđenje rada Splitsko-dalmatinske županije u iduću četiri godine. Sigurno će neki segment rada biti promijenjen, imam, naravno, svoju koncepciju. Pročelnici će svakodnevno sa sobom trebati imati projekte koje sam najavio u svojem programu i predizbornoj kampanji, i to će biti glavna tema koju ćemo prolaziti na svakom kolegiju, ono što smo građanima obećali i kako to izvršavati. Ja ću redovito komunicirati s pročelnicima, preuzet ću komunikaciju s resornim ministarstvima i nadležnim institucijama, a na pročelnicima i njihovim odjelima će biti da to na terenu što brže i ekspeditivnije provedu. To će biti na neki način naša "Biblija" u radu Splitsko-dalmatinske županije.

Dožupani Šošić i Brčić

Koji će biti vaši najbliži suradnici, vaši zamjenici?

– Dožupani ostaju isti, Ante Šošić i Luka Brčić. Luka Brčić bit će zadužen za društvene djelatnosti, zapravo ono što je i do sada radio. On je to obavljao vrlo kvalitetno, i jedan dio protokola također će pasti na njegova leđa. Znače da imamo 55 lokalnih zajednica, nije ni fizički moguće da sve stignem. S druge strane, Ante Šošić će biti zadužen za gospodarstvo i infrastrukturu, on će biti svojevrsan nadzor prema svim pročelnicima vezano uz provedbu projekata o kojima sam govorio.

Spominjali ste u kampanju više projekata. Koji su najvažniji?

– Tri su mi stvari vrlo bitne. Tražit ćemo hitno od resornog ministarstva da utvrdi postojeće stanje s Lečevićom, a ako to sve bude u redu, treba što hitnije izdati rješenje kako bismo mogli krenuti u realizaciju centra za gospodarenje otpadom u toj općini.

Drugo je bitno otići u Hrvatske ceste i vidjeti što je s tunelarnom koja je obećana još dok je Zoran Milanović bio predsjednik Vlade, a to je da se prati cijena tunela "Svetog Ilije" u Zagvozd i, ako je rentabilna, da se snizi za domicilno stanovništvo. Neodrživo je da stanovnici koji zbog poslovnih ili drugih obaveza često moraju tuda prolaziti dnevno moraju plaćati 40 kuna za tunelarinu. Treće je pokrenuti odmah sada, i jednom tjedno "visititi" u Zagrebu, za realizaciju projekta tunela kroz Kozjak.

Da vas ne bi pamtili po "kampiranju" u Zagrebu?

– Zaista nisam samo u predizborne svrhe to izjavio, nego tvrdim to odgovorno i sada. Kampirat ću u Zagrebu zbog tunela Kozjak. Zašto? Zato što je ve-

ma važan uz ova ostala tri vertikalna pravca koja ne smijemo zaboraviti, a to su brza cesta Dugopolje–Sinj, brza cesta Zagvozd–Imotski i tunel Ravča. Zato ćemo hitno nastaviti rad na pripremi dokumentacije. Zašto tunel kroz Kozjak? Ovakvo je veoma bitan, prije svega jer njemu gravitira gotovo 300 tisuća stanovnika, kad uzmete Trogir, Kaštela, Solin, Split... To je drugi izlaz za grad Split s autoceste, ali još je bitnije koliko pozitivnih komponenti taj projekt nosi. Jedna od njih je da je zračna luka udaljena od nje samo osam do devet kilometara, a sutra, kad krene projekt Lečevića, odvoz smeća će za neka područja biti skraćen i petnaestak kilometara. Treće, ljudima koje žive u Dalmatinskoj zagori, a rade u Splitu i okolici, danas treba jedno 45 minuta da dođu do svojeg radnog mjesta, a ovim tunelom mogli bi za desetak, petnaestak minuta stići do grada. Sada su te mlade obitelji zbog posla prisiljene biti podstanari, svakodnevno putovanje odnese im po dva, tri sata. Na taj će način ti mladi ostajati na svojem ognjištu, zašto plaćati podstanarstvo, recimo u Splitu, a može živjeti u svojoj kući i za desetak minuta doći u ovaj "bazen" ako su ovdje zaposleni. Zato je to za mene jako bitan projekt i "kampirat" ću dok ga ne pokrenemo.

Trenuci, dogovori, sastanci... koji su prethodili vašoj kandidaturi za župana. Koji su bile vaše prve misli kad ste čuli da će vas predsjednik županijskog HDZ-a Ante Sanader predložiti za ovu važnu funkciju?

– Dakle, moja prva rečenica bila je: "Čovjek snuje, Bog određuje!" Zaista sam mislio da je, kad sam nakon jedanaest godina na mjestu gradonačelnika Solina otišao u Sabor, bez rezervne pozicije, prepuštajući svoju dužnost svojem zamjeniku Daliboru Ninčeviću, to finiš moje političke karijere. Međutim, nazvao me je Ante Sanader da trebamo obaviti jedan razgovor. Naravno, pretpostavljam sam o čemu je riječ. Ja sam mu rekao: "Predsjedniče, jedino ako cjelokupni županijski odbor to podrži, ja se stavljam na raspolaganje." Tako je i bilo, svih 55 gradskih i općinskih organizacija HDZ-a i 51 član županijskog odbora stranke dali su mi podršku.

Zbog Zlatnog rata otišao je vaš prethodnik Zlatko Ževrnja. Kakav je vaš stav o takvim koncesijama?

– Dakle, što se tiče koncesije za Zlatni rat, dijelom sam se upoznao s ovim problemom kroz ovu kampanju. Ne mislim da je slika tako crno-bijela kako se u javnosti iznosilo. Uistinu mislim da je trebalo malo bolje sagledati situaciju, činjenica je da i lokalna zajednica, u ovom slučaju Bol, može posegnuti za člankom 20. Zakona o pomorskom dobru, koji kaže da lokalna zajednica može od županije zatražiti da ona provede postupak davanja u koncesiju. Je li Općina Bol posegnula za tim svojim pravom, provjerit ću čim počnem raditi.

Sklon sam tome da županija u izdavanju koncesija koje su važne za lokalnu zajednicu usko surađuje s tom lokalnom zajednicom, neovisno o političkoj opciji lokalne zajednice iz koje dolazi. Možda se može osnovati i zajednički tim da provede postupak, da se radi timski i u suradnji.

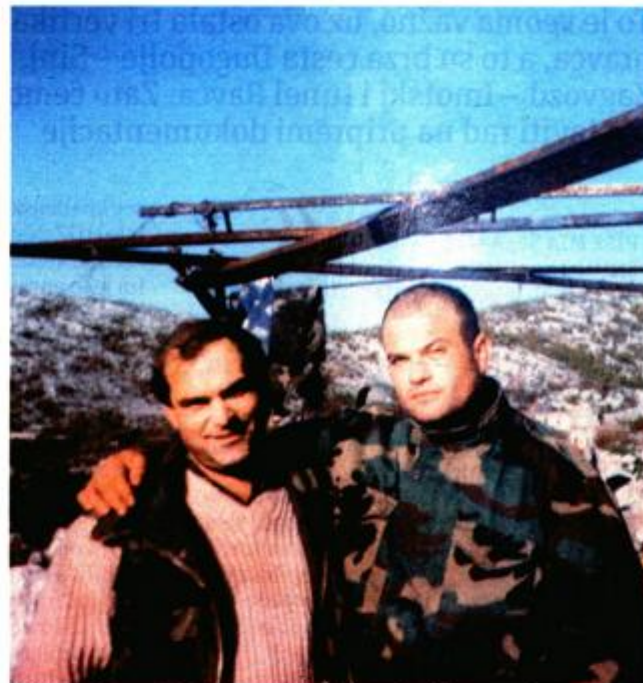
Kad mi nekad pukne film, kad se puno umorim, odem među svoje masline

« Učenici srednje pomorske škole, s izleta na otok Vis. Blaženko (u krugu) završio je, inače, za strojarskog tehničara, a potom je upisao višu pomorsku...

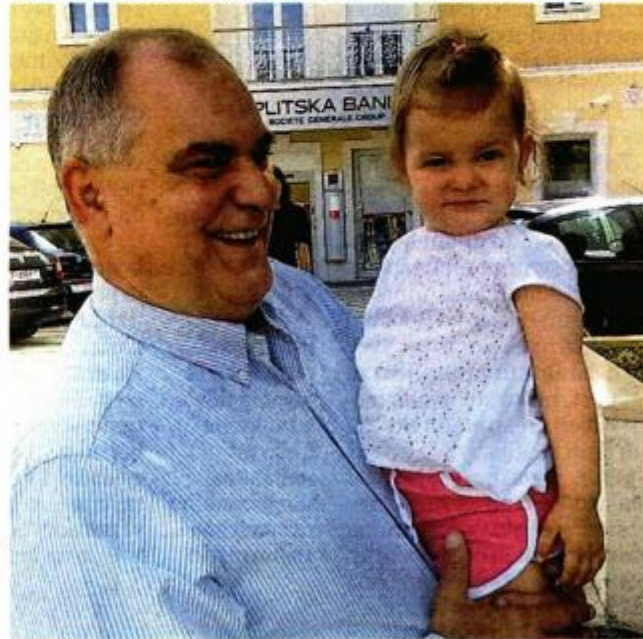
Vjenčanje s Maricom, ljubavi svog života

Tijekom Domovinskog rata, na južnom bojištu sa suborcem

Blaženko sa suprugom Maricom i djecom

Sa svojom najvećom radošću - unučicom Mihaelom

I NAKON SVIH OVIH GODINA MOGU PROĆI SOLINOM, SA SVIMA SE POZDRAVITI I LJUDIMA POGLEDATI U OČI

«
Kod kuće pomažem koliko mogu, ali ako imam malo vremena, onda je roštilj moje zaduženje. Naravno, sve što mogu joj pomažem, nabaviti hranu, idem u dućan po njenom popisu, pomažem koliko mogu...

Je li moguća koalicija HDZ-a i HGS-a u Županijskoj skupštini i podržavate li tu mogućnost? – Apsolutno je moguće, dakle, u Skupštini Splitsko-dalmatinske županije je 51 skupštinar, s liste HDZ-a i HSS-a je 22 mandatar, a HGS ih ima sedam... Dakle, moguće je, ali prije svega pozvat ću sve skupštinare na suradnju na temelju projekata koji su dobili izbore, a obaviti ćemo sljedećeg tjedna i razgovore s potencijalnim partnerima, među kojima je svakako i HGS.

Vjera i obitelj su mi temelj

Koliko će vaš položaj značiti za Solin?

– U tom kontekstu prvo želim kazati kako će mi, osim već navedenih projekata, najvažnija biti briga za mlade i demografska obnova. To će mi biti forte. Gotovo svi gospodarski, infrastrukturni projekti, i sve ono što se bude naslanjalo na druge segmente življenja, imat će na svoj način uvijek elemente za dobrobit mladih i demografsku obnovu. Iz tog razloga što se rješavanjem tog problema, a to sam uočio dok sam bio na čelu Grada Solina u tri mandata, stvara domino-efekt. Mladi su nas gurali i njihove potrebe da gradimo dvije škole, vrtiće, igrališta i druge sadržaje za mlade. Isti model i princip primijenit ću i u Splitsko-dalmatinskoj županiji. Solin je, naravno, u srcu, ali moja je dužnost i želja da ravnomjerno vodim razvoj svih 55 lokalnih zajednica koje su različitog karaktera, od urbanih do ruralnih. O svima treba voditi računa, a vjerujem da ću znati jer iskustva imam.

Je li vam bilo teško onda kad ste nakon jedanaest godina prestali biti solinski gradonačelnik?

– Nije mi bilo svejedno, ali Grad Solin ima kvalitetan tim unutar gradske uprave. Mnogo toga sam prošao kao potpredsjednik Udruge hrvatskih gradova i saborski zastupnik, pa mogu tvrditi kako je Solin sigurno jedna od kvalitetnijih gradskih uprava. Iz tog razloga nije mi bilo svejedno, ali moje obećanje prema građanima kada sam išao za osmi saziv Sabora morao sam ispuniti. Rekao sam da ako budem u Saboru, neću moći jedno i drugo. Ne može se kvalitetno raditi oba posla. U tom segmen-

tu trebalo bi promijeniti i Statut naše stranke, nije korektno da čovjek bude u Saboru i vodi veći grad. Neću govoriti o načelnicima manjih općina, možda je za njih potrebno da budu u Saboru da na neki način dođu do brze realizacije projekata. Tri dana se mora biti u sabornici ako želite pošteno raditi, a kakav će biti odnos prema njegovim građanima ako je on ta tri dana u Zagrebu? I tako iz tjedna u tjedan...

Važna su vam dana obećanja, u svemu vas vodi i vjera, kako uvijek rado ističete.

– Vjera i obitelj su prije svega temelj mog života. Tako su me odgojili majka Ana i otac Mate, da je to nekakva dodatna vrijednost svakome čovjeku, da je to ono što vam otvara pogled na svijet. Ja sam jako vezan uz Crkvu, niz godina bio sam član Pastoralnog vijeća Splitsko-makarske nadbiskupije, a još uvijek sam u Župi Gospe od Otoka u Solinu član Pastoralnog vijeća. Čak 36 godina sam hodočastio i Gospi Sinjskoj, prvi put još 1976. godine nakon velikog nacionalnog slavlja u Solinu, jubileja velikog Hrvatskog krnog zavjeta. Hodočastio sam tako s nekim prekidima do prije koju godinu dana, lani nisam išao, ipak sam sve stariji, ali obećao sam da ću ove godine ipak pokušati za zahvalu Gospi za sve darove i milosti koje sam dobio od nje.

Posebno me zato veseli i reali-

ziran projekt staze Gospi Sinjskoj od Rame, preko Sinja do Solina. Ona ima vjersko i turističko značenje.

Cijenim i uvažavam ljude drugih svjetonazora i vjera. Mislim da ako je čovjek čvršći u svojoj vjeri, da će puno više poštovati druge svjetonazore. Kada govori o obitelji, njegov osmijeh prerasta u veselje. On i supruga Marica imaju troje djece, Matka, Boženu i Tomislava, a odnedavno još jednog, najmlađeg člana.

– Imam unučicu Mihaelu, ima sedamnaest mjeseci. Kei je u radnom odnosu pa je ujutro dovede kod nas. Supruga Marica je u mirovini pa je rado pričuvava, a ujutro, prije nego što kre-

nem u radne obaveze, tih pola sata s njom je za mene veliko ohrabrenje. Prekrasan osjećaj. Svi su mi govorili: vidjet ćeš da je to slade nego kad odgajaš vlastitu djecu. Tako i je, ovdje uživaš više u druženju, jer nemaš veliku roditeljsku odgovornost, kao sa svojom djecom – pa se raznježio pokazujući nam sliku svoje Mihaele. Opuštanje od velikih obaveza pronalazi, kaže, u svojem masliniku, ali i na balotama. – Imam nasljedstva u Klisu, dva polja, jedno je u Ozrni, a drugo u Baščama, u srcu Kliškog polja. Imama četrdesetak maslina i to mi čini zadovoljstvo. Kad mi "pukne film", kad se previše umorim, idem tamo. Nisam

još vješt sa svim tim radnjama, za polijevanje i čišćenje trave da, ali za rezidbu imam prijatelje koje mi pomažu, a ja polako učim. Nadam se da ću, dok dođe vrijeme od mirovine, to jako dobro svladati. Prošle godine imali smo 70 litara kvalitetnog ulja – govori nadalje župan te dodaje kako su mu veliki hobi i balote. – Imam jedno društvo za balote, to traje zadnjih osam, devet godina. Sastajemo se u Kućinama, u pravilu petkom. Premda, nisam bio zadnjih mjesec dana zbog svih ovih obaveza, ali nisam izgubio ruku – tvrdi Boban. – Jako se dobro zabavimo, ali bude i malo tenzija kroz igru, to je normalno.

Pišem poeziju i - memoare

Viče li se, poleti li i koja beštinja u tom folkloru...?

– Ne možemo jer imamo dva svećenika u društvu – nasmijsao se Boban te dodao:

– Šalim se, ne da ne možemo, nego zaista kod nas toga nema – govori dok mi polako s naše štacije za razgovor u vrtu Tusculuma u staroj Saloni nastavljamo dir kroz centar Solina.

– Nije lako raditi s ljudima – kaže, ali smatra da je njegova najveća satisfakcija što nakon jedanaest godina može proći Solinom, sa svima se pozdraviti i ljudima pogledati u oči.

– Nisam stvorio neprijatelje, barem što se mene tiče, mislim. A nikad neću zaboraviti dan kada sam došao kući i obznanio da ću postati gradonačelnik. Svi su bili sretni. Moj otac, sada pokojni, rekao mi je tada: "E, moj sinko, sad si iša u tu politiku, al samo se s jednim vodi, nemoj da sirotinjska suza padne na te", i dodao: "Ako misliš da će ti bit lakše, varaš se, jer ot-

DEVEDESETE NA BRODU ZA ALBANY

Kako sam napravio hrvatsku zastavu

Kad sam radio u Tvornici dizelskih motora, gradio se brod "Promina" za "Šibensku plovidbu". Nakon godine dana trebalo je popisati potencijalne kvarove na motoru. To je bilo 1990. godine i baš se dogodilo da to bude u Vancouveru, gdje mi i danas živi sestra Milena s obitelji (brat Ivica mi živi u Berlinu s obitelji). Nakon toga išli smo za Indoneziju, pa za Australiju. Trebali smo doći u grad Albany, u kojem ima dosta

naših iseljenika. Kaže kapetan: "Šta ćemo sad, Bobane, nemamo hrvatske zastave?" Bila je devedeseta, na brodovima još nije bilo hrvatskih zastava, uzeli smo onda nizozemsku, a ja sam tri dana na njoj crtao hrvatski grb. I kad smo uplovili u luku i na pramac broda stavili hrvatsku zastavu, ljudi su nas dočekali sa suzama u očima i oduševljenjem. Zaista je bilo jako dirljivo.

Subotnji susret u solinskom kafiću nakon promocije knjige Tihomira Dujmovića

**MOJA SUPRUGA I JA
ULAGALI SMO U TRI
TVRTKE, A TO SU
NAŠA DJECA: MATKO,
BOŽENA I TOMISLAV**